

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Mgr. E. Š.**, bytom M., adresa na doručovanie M., zastúpená *JUDr. M. K., advokátom, J.*, proti žalovanému: **Slovenská advokátska komora**, Kolárska č. 4, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 774/10 zo dňa 15.01.2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/37/2010-25 zo dňa 30.06.2010 v časti výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/37/2010-25 zo dňa 30. júna 2010vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 774/10 zo dňa 15.01.2010, ktorým tento rozhodol o opätovnom nezapísaní žalobkyne do zoznamu advokátskych koncipientov vedeného Slovenskou advokátskou komorou.

O zastavení konania súd rozhodol na základe späťvzatia žaloby žalobkyňou zo dňa 14.05.2010, keď žalobkyňa oznámila písomne súdu, že berie žalobu späť v dôsledku toho, že žalovaný zrušil uznesenie, ktoré bolo predmetom žaloby. V späťvzatí návrhu žalobkyňa zároveň žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci, ktoré v podaní vyčíslila.

Krajský súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal, pričom toto rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246 ods. 1 O.s.p., nakoľko konanie bolo zastavené.

Uznesenie krajského súdu napadla žalobkyňa odvolaním zo dňa 28.07.2010 v časti výroku o náhrade trov konania. Nesúhlasila so záverom krajského súdu ohľadne použitia ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania a poukázala na tú skutočnosť, že zobrala návrh na začatie konania späť až po tom, ako žalovaný sám zrušil uznesenie, ktoré napadla žalobou. V odvolaní žiadala, aby odvolací súd zaviazal žalovaného k náhrade trov konania, ktoré pozostávajú z vyčíslených trov právneho zastúpenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti o trovách konania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. 11S/37/2010-25 zo dňa 30.06.2010 v napadnutej časti o trovách konania je potrebné zrušiť podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Uvedené ustanovenie vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vyjadrenej v ustanovení § 142 O.s.p. Toto ustanovenie vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon má za následok zastavenie konania.

Z previazanosti § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. s § 146 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

Zo spisu vyplýva, že v späťvzatí nároku žalobkyňa výslovne uviedla, že berie svoj návrh späť na základe zrušenia napadnutého správneho rozhodnutia žalovaným, a zároveň, že žiadala, aby jej súd priznal náhradu trov konania, ktoré vyčíslila. Ako prílohu späťvzatia návrhu podala žalobkyňa kópiu rozhodnutia žalovaného o zrušení rozhodnutia č. 774/10 o nezapísaní, zo dňa 07.05.2010.

Do pozornosti dáva najvyšší súd rozhodujúcu skutočnosť, že k zrušeniu napadnutého rozhodnutia správneho orgánu došlo až po podaní žaloby žalobkyňou.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania medzi účastníkmi v rozpore s požiadavkou uvedenou v § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. neodôvodnil výrok o náhrade trov konania a v rozhodnutí o náhrade trov konania neprihliadol na vyššie uvedené procesné skutočnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne v napadnutej časti o trovách konania zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, v ktorom znovu rozhodne o trovách konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 25. októbra 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v. r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková